

MARSZAŁEK

Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Toruń, dnia 1 września 2023 r.

ŚG-IV.7222.1.18.2022

DECYZJA

Na podstawie

- art. 104 § 1, art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.),
- art. 192, art. 215 ust. 5 oraz art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku ENERIS Proeco Sp. z o.o. ul. Wojska Polskiego 65, 85-825 Bydgoszcz z dnia 2 sierpnia 2022 r., znak: DD/2022/22036/01 (data wpływu do organu 3 sierpnia 2022 r.) reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Stanisława Kryszewskiego, w sprawie zmiany decyzji Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 16 lipca 2013 r., znak: ŚG-IV.7222.9.2013.MC ze zm.

orzekam

zmienić na wniosek Strony decyzję Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 16 lipca 2013 r., znak ŚG-IV.7222.9.2013.MC ze zm., udzielającą pozwolenia zintegrowanego ENERIS Proeco Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 65, 85-825 Bydgoszcz, na eksploatację instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, zlokalizowanej przy ul. Wojska Polskiego 65 w Bydgoszczy w następujący sposób:

1. Po punkcie IV.2.1. decyzji dodaje się punkt IV.2.1.1. i nadaje brzmienie:

IV.2.1.1. Sprawność energetyczna instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne

Rodzaj instalacji	Sprawność kotłów
	BAT-AEELs [%]
Instalacja do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne	70,72

2. Zmienia się punkt IV.2.2. decyzji i nadaje brzmienie:

IV.2.2. Opis procesu technologicznego

Proces przetwarzania odpadów rozpoczyna się od wygrzewania wymurówki do temperatury 1000°C, co gwarantuje dokładne spalanie, a tym samym odpowiednie właściwości spalin. Do wygrzewania używa się oleju opałowego, który jest dozowany za pomocą palników. Po osiągnięciu przez wymurówkę pieca wymaganej temperatury rozpoczyna się dozowanie odpadów. Temperatura przetwarzania w piecu obrotowym (prażaku) jest utrzymywana na poziomie 800-1000°C, a w komorze dopalania 1100-1250°C.

System załadowniczy pieca

Winda załadownicza

Układ załadunku pionowego przeznaczony jest do podawania koszami wsadu, do utylizacji do kanału załadowniczego pieca. Kosze z materiałem do spalania wprowadzane są do przestrzeni windy, po zamknięciu drzwi podnoszone są razem z wózkiem do góry przez motoreduktor, który przekazuje napęd na wózek. Po osiągnięciu wysokości nad koszami zasypowymi kanału załadowniczego kosz jest przechylany i zawartość wpada do kanału załadowniczego pieca. Po opróżnieniu kosza wraca on pusty razem z wózkiem do poziomu zero. Cała winda posiada osłony z siatek.

Kanał załadowniczy

Kanał załadowniczy służy do podawania wsadów stałych lub zmieszanych do pieca obrotowego. Czoło kanału tłokowego zakończone jest stalową konstrukcją wyłożoną izolacją i betonem w formie tłoku, który za pomocą siłowników hydraulicznych wypycha zawartość kanału do pieca do spalania. Załadunek wsadu do kanału załadowniczego odbywa się przy pomocy windy załadownczej. Po załadunku wsadu do kanału przez windę kłapa domyka przestrzeń kanału od góry i następuje ruch tłoka w kierunku pieca. Na czas załadunku podnoszona jest zasuwka kanału załadowniczego i porcja wsadu trafia do pieca, gdzie poddawana jest termicznej przeróbce. W bocznych ścianach kanału znajdują się drzwiczki rewizyjne pozwalające na inspekcję kanału i siłownika bez konieczności wchodzenia do środka kanału. Nad kanałem załadownczym znajduje się lej zasypowy, który przyjmuje materiał z koszy i kieruje go do przestrzeni roboczej kanału załadowniczego. Czoło tłoka kanału wyposażone jest w ogniotrwałe wyłożenie.

Waga najazdowa

Pojemnik z odpadami przed podaniem go do windy załadownczej jest najpierw ważony przez pracownika na wadze najazdowej. Waga najazdowa wykonana jest ze stali nierdzewnej. Jest wyposażona w panel z wyświetlaczem. Zapis daty, czasu i wagi przechowywany jest bezpośrednio w panelu oraz przekazywany do komputera, w dyspozytorni, z którego można tworzyć raporty. Waga jest oddzielnym urządzeniem, nie powiązaniem z windą.

Zasilacz hydrauliczny

Elementarnym zespołem zasilającym układu załadunku windowego jest zasilacz hydrauliczny, który jest wyposażony w dwa alternatywnie pracujące układy pomp, które w zależności od wysterowania zasilają siłowniki od kłapy windy, śluzy i popychacza komory załadunkowej. Praca zespołu załadowniczego może odbywać się w trybie zautomatyzowanym lub ręcznym. W trybie ręcznym, operator decyduje o kolejności i kierunku pracy siłowników hydraulicznych. W trybie automatycznym zasilacz hydrauliczny łączy się tylko na czas załadunku, natomiast w trybie ręcznym zasilacz pracuje ciągle. Zasilacz wyposażony jest w zawór ograniczający maksymalne ciśnienie w instalacji oraz pompkę ręczną, która umożliwia zakończenie cyklu załadunku w przypadku zaniku napięcia zasilania z sieci energetycznej.

Tarcza załadownicza pieca

Tarcza stanowi element linii odpowiedzialny za załadunek odpadów do spalania przez tłok kanału załadowniczego. W tarczy znajduje się szereg otworów oraz palnik olejowy,

który włączany jest przy starcie instalacji (inicjacja i rozgrzanie instalacji). Wsad podawany jest lancami o średnicy max 100 mm (paliwa płynne, zawiesiny).

Konstrukcja stalowa tarczy wykonana została jako konstrukcja spawana i skręcana. Korpus wykonany jako spawany ze stali kotłowej oraz żaroodpornej w miejscach najbardziej obciążonych termicznie. Rama wsporcza skręcana z możliwością regulacji w pionie oraz korekty pochylenia tarczy względem pieca obrotowego. Wyłożenie ogniotrwałe tarczy załadowniczej wykonane jest z betonu ogniotrwałego oraz kotwieni ze stali żaroodpornej.

Tarcza załadownicza wyposażona jest w popielnik, który służy do zbierania żużla lub niedopalonych materiałów wsadu, które mogą wpadać w szczelinę pomiędzy tarczą załadowniczą a piecem obrotowym. Spadające materiały mogą się dopalić w popielniku lub mogą zostać ponownie załadowane do pieca. Popielnik znajduje się na podstawie stalowej. Popielnik jest konstrukcją stalową, spawaną i skręcana. Składa się z dwóch części skręcanych ze sobą śrubami oraz podstawą z kształtowników, która stanowi podstawę pod obie komory. Po jednej stronie popielnika znajdują się drzwiczki otwierane do opróżniania zawartości popielnika.

Zasuwa tarczy załadowniczej

Zasuwa tarczy załadowniczej służy do odcinania podczas pracy przestrzeni procesowej (gorącej) od przestrzeni zimnej po stronie załadunku. Podczas pracy tłoka kanału załadowniczego zasuwę otwiera się na czas załadunku, następnie zamyka się odcinając strefę gorącą od otoczenia.

Spaliny z pieca obrotowego i komory spalania, w której temperatura wynosi od 900-1200°C przepływają do komory dopalania. Aby utrzymać temperaturę spalin w komorze dopalania w zakresie 1100-1300°C dodawane jest powietrze w celu ich dopalenia. Komora ukształtowana jest tak, aby zapewnić maksymalną burzliwość przepływających spalin oraz czas ich przebywania w tej temperaturze powyżej 2 sekund. Spaliny po dopaleniu przepływają do łącznika, gdzie dzielone są na dwa strumienie.

Pierwszy strumień gorących spalin jest kierowany do kotła parowego. Przechodzące przez kocioł parowy gorące spaliny oddają ciepło przez zastosowany w kotle układ płomieniówkowy. Spaliny na wyjściu z kotła kierowane są do węzła neutralizacji. Para z kotła wykorzystywana jest do celów technologicznych na instalacji (ogrzewanie zbiorników i rurociągów, woda użytkowa, centralne ogrzewanie).

Nadmiar pary rurociągiem przesyłany jest do odbiorców zewnętrznych oraz do produkcji wody grzewczej dla odbiorców zewnętrznych.

Neutralizacja odgazów

Odgazy ze spalania o składzie: CO, CO₂, NO₂, SO₂, HCl, N₂, O₂, H₂O, dioksyny, metale i inne kierowane są do dwustopniowego układu oczyszczania (układ suchy i mokry).

Quencher (wieża chłodząca)

Zadaniem quenchera jest schłodzenie w krótkim czasie gazów wylotowych z kotła do temperatury ok. 145°C, w celu uzyskania optymalnej temperatury dla reaktywności sorbentu (wapno o wysokiej reaktywności), który jest dozowany w reaktorze. Quencher pełni również funkcję recyrkulacji odcieku pochodzącego ze skrubera, minimalizując zużycie wody technologicznej i eliminując wytwarzanie ścieków przemysłowych. Chłodzenie

jest realizowane poprzez rozpylanie przy pomocy lancy na sprężone powietrze roztworu wodnego, który parując chłodzi gaz. Płyn używany w tym celu to odciek ze skrubera znajdującego się w dalszej części układu oczyszczania spalin. Wtrysk następuje w kierunku współprądowym ze spalinami. Ze względu na to, że wprowadzona woda musi całkowicie wyparować, tak żeby dno quenchera było suche, sposób podawania wody charakteryzuje się ograniczonym do minimum czasem odparowania, a zatem podawana woda jest drobno rozpylana poprzez odpowiednią dyszę przy pomocy sprężonego powietrza. Wlot spalin znajduje się w górnej części wieży, natomiast wylot od spodu.

Układ suchego oczyszczania spalin

Reaktor

Układ suchego oczyszczania umożliwia usunięcie zanieczyszczeń kwaśnych występujących w spalinach poprzez neutralizację sorbentem o wysokiej reaktywności. Ponadto, dzięki adsorpcji przy użyciu węgla aktywnego, następuje również usunięcie metali ciężkich oraz zanieczyszczeń organicznych ze spalin. Do reaktora dozowane są węgiel aktywny i sorbent. Adsorpcja zanieczyszczeń zachodzi poprzez odpowiedni dobór następujących parametrów:

- stosunek strumieni spalin i dozowanych substancji,
- czas kontaktu (przebywania w reaktorze),
- prędkość przepływu przez poszczególne części reaktora.

Filtr workowy

Funkcja filtra workowego w procesie oczyszczania spalin:

- zatrzymanie stałych cząstek ze spalin na powierzchni worków filtracyjnych,
- neutralizowanie kwaśnych zanieczyszczeń oraz adsorpcja metali ciężkich i zanieczyszczeń organicznych poprzez placki filtracyjne (utworzone z sorbentu i węgla aktywnego na powierzchni worków).

Strumień spalin przechodzi przez worki z zewnątrz do wewnątrz, przepływając do górnej komory, z której wprowadzany jest do kolektora wylotowego w celu przesłania do skrubera, a następnie do komina. Gromadzenie pyłów zachodzi w lejach pod filtrem, gdzie zawory celkowe i przenośnik ślimakowy przenoszą go do szczelnych kontenerów transportowych, które posiadają czujniki wypełnienia. Leje filtra wyposażone są w system ogrzewania elektrycznego w celu uniemożliwienia wykraplania się wody w filtrze. Filtr workowy wyposażony jest w system czyszczenia przeciuprądowego za pomocą sprężonego powietrza. Filtr jest wyposażony w sterownik dający możliwość odczytu i zadawania nastaw zarówno ręcznie z panelu lokalnego jak i z systemu nadrzędnego poprzez interfejs.

Wentylator wyciągowy

Za filtrem workowym zainstalowany jest wentylator wyciągowy. Wentylator jest wyposażony w układ zasilania z przemiennikiem częstotliwości umożliwiającym płynną regulację prędkości obrotowej. Wydajność wentylatora jest dostosowywana do bieżącego obciążenia linii spalania odpadów:

Nominalny przepływ spalin: 17 000 Nm³/h.

Temperatura projektowa: 140°C.

Ciśnienie statyczne wlotowe: 8 kPa.

Układ mokrego oczyszczania spalin

Na system mokrego oczyszczania składa się:

- saturator spalin z zestawem dysz wtryskujących wodę,
- skrubler działający w systemie przeciwprądowym, składający się z: układu dozowania roztworu wodorotlenku sodu, wypełnienia z pierścieni Raschiga, demistera, platformy obsługowej,
- układ cyrkulacji roztworu w skruberze z wykorzystaniem dwóch pomp (w tym jedna rezerwowa),
- system odprowadzania odcieku ze skrubera poprzez zawór regulacyjny wyposażony w regulator pH i przepływu.

Układ mokrego oczyszczania spalin składa się z dwóch głównych części:

- w saturatorze, gorące spaliny zza filtra workowego (o temperaturze ok. 130-140°C) schładzane są wtryskiem wody, która częściowo paruje, powodując w ten sposób schłodzenie spalin aż do temperatury nasycenia (ok. 60°C);
- w skruberze (płuczka spalin) kwaśne zanieczyszczenia są absorbowane przez roztwór wodorotlenku sodu. Płuczka działa w systemie płukania przeciwprądowego i wykonana jest z tworzywa sztucznego wzmocnionego włóknem szklanym. W normalnych warunkach pracy, płuczka pracuje z obojętnym pH (zakres 6,5-7) dzięki dozowaniu 30% roztworu wodorotlenku sodu. Roztwór dozowany jest ze zbiornika 1 m³ do obiegu cieczy roboczej poprzez pompę dozującą. Ciecz robocza, która gromadzi się na dnie skrubera jest w większości poddawana recykulacji poprzez pompę podającą ciecz do dyszy rozpylającej umieszczonej w górnej części skrubera. Część cieczy jest odprowadzana ze skrubera jako odciek i podawana do zbiornika akumulacyjnego skąd trafia do quenchera.

Podgrzewacz spalin

W celu uzyskania temperatury spalin w kominie powyżej 120°C konieczne jest ich podgrzanie po przejściu przez skrubler. Podgrzanie jest zrealizowane w podgrzewaczu parowym zasilanym parą z kotła. Nasycona para z kotła ulega skropleniu w podgrzewaczu. Powstały kondensat jest zawracany do istniejącego układu wodno-parowego.

Typ podgrzewacza: rurowy;

Moc nominalna wymiennika: 500 kW;

Nominalny strumień spalin: 17 000 Nm³/h;

Temperatura spalin na wejściu do podgrzewacza: 60°C;

Temperatura spalin na wyjściu z podgrzewacza: 125°C.

Wapno jest magazynowane w silosie o pojemności 60 m³. Silos jest wyposażony w filtr workowy zamocowany na szczycie zbiornika gwarantujący stężenie pyłu na wylocie nie większe niż 20 mg/m³. Węgiel aktywny jest dostarczany do instalacji w workach big-bag, a następnie podwieszany na stelażu układu magazynowania za pomocą wózka widłowego.

Układ SNCR

SNCR (Selective Noncatalytic Reduction) redukuje tlenki azotu za pomocą bezpośredniego wtrysku w przestrzeń gazów spalinowych roztworu mocznika przez odpowiednio rozmieszczone dysze w przewodzie odprowadzającym gazy do kotła. Metoda ta skutecznie także hamuje proces rekombinacji dioksyn.

W skład układu SNCR wchodzi między innymi:

- zbiornik na mocznik około 1m³,
- pompa dozująca,
- przewody,
- lance.

Aparatura kontrolno-pomiarowa

Instalacja sterowana jest za pomocą sterownika mikroprocesorowego. Funkcje obsługi parametrów sterowania układu i monitorowania instalacji są dostępne dzięki panelowi operatorskiemu, który jest integralną częścią sterownika. Nad prawidłowością prowadzonego procesu czuwa zaprogramowany sterownik zainstalowany w szafie sterowniczej.

Sterownik jest zaprogramowany do sterowania pracą urządzeń wykonawczych tj. pomp, wentylatorów, przepustnic regulacyjnych w funkcji odczytów wartości analogowych otrzymywanych z przetworników pomiarowych umieszczonych na obiekcie. Program realizuje algorytmy sterowania dla poszczególnych elementów linii technologicznej.

Praca spalarni w trybie rozruchu trwa aż do osiągnięcia zadanej temperatury w komorze dopalania (1100°C). Po osiągnięciu żądanej temperatury układ sterowania automatycznie przechodzi do trybu pracy. Komora, w której zachodzi proces spalania, wyposażona jest w palnik, który pozwala na utrzymanie odpowiedniej temperatury komory oraz systemu powietrza dodatkowego złożonego z wentylatorów, oraz regulowanych przepustnic powietrza. Wytworzone gazy spalinowe z pieca obrotowego, wędrują do komory dopalania, wyposażonej w palnik, którego zadaniem jest utrzymanie stałej minimalnej temperatury procesu na poziomie min. 1100°C. Przez regulację strumienia powietrza (tlenu) na przepustnicach SAV zasilanych z kolektora powietrza, który jest napełniany wentylatorami CAF, zapewniony jest prawidłowy proces spalania z zachowaniem właściwej emisji spalin. Całość procesu jest monitorowana pod względem zawartości tlenu w spalinach. Wszelkie istotne informacje z realizowanego procesu sygnalizowane są na frontowej ścianie szafy sterowniczej oraz na ekranie dotykowym.

System monitoringu spalin CEMS (ang. Continuous emission monitoring system)

System ciągłego monitorowania emisji zlokalizowany jest na emitorze oraz w pomieszczeniu pomiarowym.

System monitoringu emisji składa się z następujących modułów:

- część pomiarowa:
 - układ poboru i transportu próbki gazowej,
 - szafa pomiarowa z zamontowanym układem kondycjonowania i analizatorami, rozdzielaczem napięcia i listwami krosowymi dla sygnałów pomiarowych,
 - układ pomiaru zapylenia, przepływu oraz parametrów referencyjnych na kominie (ciśnienie, temperatura) niezbędnych do wykonania obliczeń zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa,
- część przetwarzająco-obliczeniowa:
 - lokalny sterownik PLC zamontowany w szafie pomiarowej, przetwarzający dane pochodzące z analizatorów i czujników z postaci analogowej na postać cyfrową i transmitujący przetworzony sygnał do komputera emisyjnego,

- zdalny serwer emisyjny, realizujący akwizycję, archiwizację, weryfikację i prezentację danych pomiarowych (emisyjnych), a także tworzenie wykresów i trendów oraz generowanie raportów, udostępniające dane dla stacji operatorskiej,
- zdalna transmisja sygnałów do i z DCS, realizowana przez serwer emisyjny.

3. Zmienia się punkt VI.1.2. decyzji i nadaje brzmienie:

VI.1.2. Dopuszczalne do wprowadzenia do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów w ciągu roku, łącznie z całej instalacji

VI.1.2.1. Dopuszczalne do wprowadzenia do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów w ciągu roku, z instalacji do dnia 3 grudnia 2023 r.

Nazwa substancji	Emisja roczna [Mg]
pył ogółem	1,4117
w tym pył do 2,5 µm	1,2756
w tym pył do 10 µm	1,4117
całkowity węgiel organiczny TOC	1,36
chlorowodór	1,36
fluorowodór	0,136
dwutlenek siarki	7,1586
tlenek węgla	6,8490
tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	27,5074
kadm + tal	0,0068
rteć	0,0068
antymon, arsen, ołów, chrom, kobalt, miedź, mangan, nikiel, wanad	0,068
dioksyny i furany	1,36E-08

VI.1.2.2. Dopuszczalne do wprowadzenia do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów w ciągu roku, z instalacji od dnia 4 grudnia 2023 r.

Nazwa substancji	Emisja roczna [Mg]
pył ogółem	0,7317
w tym pył do 2,5 µm	0,6635
w tym pył do 10 µm	0,7317
całkowity węgiel organiczny TOC	1,36
chlorowodór	1,088
fluorowodór	0,136
dwutlenek siarki	5,7986
tlenek węgla	6,849
tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	24,7874
kadm + tal	0,00272
rteć	0,000952
antymon, arsen, ołów, chrom, kobalt, miedź, mangan, nikiel, wanad	0,0408
PCDD/F (polichlorowane dibenzo-pdioksyny i furany) + dioksynopodobne PCB	1,36E-08

4. Zmienia się punkt VI.1.3. decyzji i nadaje brzmienie:

VI.1.3. Dopuszczalne do wprowadzania do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów dla każdego źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania

VI.1.3.1. Dopuszczalne do wprowadzania do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów dla każdego źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania do dnia 3 grudnia 2023 r.

Emitor	Źródło emisji	Nazwa substancji	Emisja dopuszczalna	Standard emisyjny w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych				
				Średnie dobowe	Średnie trzydziesto-minutowe			
					[mg/m ³ _u]			
				[kg/h]	[mg/m ³ _u]	A	B	
T 5518-1	Komin spalarni	pył ogółem	–	10	30	10		
		- w tym pył do 2,5 μm	0,45900	–	–	–		
		- w tym pył do 10 μm	0,51000	–	–	–		
		substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	–	10	20	10		
		dwutlenek siarki	–	50	200	50		
		tlenek węgla	–	50	100	150 ¹⁾		
		tlenki azotu jako NO ₂	–	400	–	–		
		chlorowodór	–	10	60	10		
		fluorowodór	–	1	4	2		
		Średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin						
			kadm + tal	–	0,05			
			rtęć	–	0,05			
			antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	–	0,5			
		Średnie z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin						
			dioksyne i furany	–	0,1 ²⁾			

¹⁾ wartość średnia dziesięciominutowa

²⁾ jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej

Emitor	Źródło emisji	Nazwa substancji	Emisja dopuszczalna	Standard emisyjny przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
			[kg/h]	[mg/m ³ _u]
E-02	Kotłownia kontenerowa 2,0 Mg pary/h (wytwornica)	pył ogółem	–	50
		- w tym pył do 2,5 μm	0,06741	–
		- w tym pył do 10 μm	0,06741	–
		dwutlenek siarki	–	350

E-03	pary opalana (olejem)	tlenki azotu jako NO ₂	–	300
		tlenek węgla	0,06451	–
	Silos wapna o pojemności 60 m ³	pył ogółem	0,01000	–
		- w tym pył do 2,5 µm	0,00700	–
		- w tym pył do 10 µm	0,01000	–

VI.1.3.2. Dopuszczalne do wprowadzania do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów dla każdego źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania od dnia 4 grudnia 2023 r.

a) dopuszczalne do wprowadzania do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów z emitora T5518-1 (Komin spalarni)

Symbol emitora	Źródło emisji	Nazwa substancji	Emisja dopuszczalna wynikająca z BAT ¹⁾		Standard emisyjny ²⁾ mg/m ³ _µ	
			Średnia z okresu pobierania próbek ³⁾	Średnia dobową ⁴⁾	Średnie trzydziestominutowe	
					A	B
T 5518-1	Komin spalarni	pył	–	<5	30	10
		całkowite LZO ⁸⁾	–	<10	20	10
		dwutlenek siarki	–	40	200	50
		tlenek węgla	–	50	100	150 ⁵⁾
		tlenek azotu	–	180	–	–
		chlorowodór	–	<8	60	10
		fluorowodór	–	<1	4	2
		amoniak	–	10	–	–
		kadm+tal	0,02	–	–	–
		rtęć ⁶⁾	7	–	–	–
		antymon+arsen+ołów+chrom+kobalt+miedź+mangan+nikiel+wanad	0,3	–	–	–
		PCDD/F (polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i furany)+ dioksynopodobne PCB ⁷⁾	<0,08	–	–	–

¹⁾ stężenia substancji określone zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów (WI), wyrażone w mg/Nm³;

²⁾ stężenia substancji określone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania i współspalania odpadów, wyrażone w mg/m³_µ;

³⁾ średnia wartość uzyskana na podstawie trzech kolejnych pomiarów, z których każdy trwa co najmniej 30 minut. W przypadku, gdy z uwagi na ograniczenia dotyczące pobierania próbek lub ograniczenia analityczne zastosowanie 30-minutowego próbkowania/pomiaru lub średniej wartości uzyskanej na podstawie trzech kolejnych pomiarów jest niewłaściwe, można zastosować bardziej odpowiedni okres

pobierania próbek. W odniesieniu do PCDD/F+dioksynopodobne PCB stosuje się jeden okres pobierania próbek trwający od 6 do 8 godzin w przypadku krótkoterminowego pobierania próbek;

- 4) średnia z okresu jednej doby oparta na ważnych średnich trzydziestominutowych;
- 5) wartość średnia dziesięciominutowa;
- 6) wartość emisji rtęci wyrażona w $\mu\text{g}/\text{Nm}^3$;
- 7) wartość emisji PCDD/F (polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i furany)+ dioksynopodobne PCB wyrażona w ng WHO-TEQ/ Nm^3 ;
- 8) całkowita zawartość lotnych związków organicznych, wyrażona jako C/substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny.

b) dopuszczalne do wprowadzania do powietrza rodzaje i ilości gazów lub pyłów z emitorów: E-02 (Kotłownia kontenerowa 2,0 Mg pary/h (wytwornica pary opalana olejem)) oraz E-03 (Silos wapna o pojemności 60 m³)

Emitor	Źródło emisji	Nazwa substancji	Emisja dopuszczalna	Standard emisyjny przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
			[kg/h]	[mg/m ³ _μ]
E-02	Kotłownia kontenerowa 2,0 Mg pary/h (wytwornica pary opalana olejem)	pył ogółem	–	50
		- w tym pył do 2,5 μm	0,06741	–
		- w tym pył do 10 μm	0,06741	–
		dwutlenek siarki	–	350
		tlenki azotu jako NO ₂	–	300
E-03	Silos wapna o pojemności 60 m ³	tlenek węgla	0,06451	–
		pył ogółem	0,01000	–
		- w tym pył do 2,5 μm	0,00700	–
		- w tym pył do 10 μm	0,01000	–

5. Po punkcie VI.3.14. decyzji dodaje się punkt VI.3.15. i nadaje brzmienie:

VI.3.15. Poziom efektywności środowiskowej dla niespalonych substancji w żużlach i popiołach paleniskowych pochodzących ze spalania odpadów na instalacji do termicznego przekształcania odpadów od dnia 4 grudnia 2023 r.

Parametr	Jednostka	BAT-AEPL
Zawartość OWO w żużlach i popiołach paleniskowych*	% wagowy	3
Strata przy prażeniu żużli i popiołów paleniskowych*	% wagowy	5

* monitoruje się stratę przy prażeniu albo ogólny węgiel organiczny.

6. Zmienia się w całości punkt IX. decyzji i nadaje brzmienie:

IX. Techniczne i organizacyjne metody osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości

Organizacja i cele działalności ENERIS Proeco Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 65 w Bydgoszczy uwzględniają wymogi ochrony środowiska jako całości. Spółka utrzymuje organizację swojego zakładu w sposób zapewniający bieżące rozpoznanie technologii produkcji, prowadzenie efektywnej gospodarki surowcowej i energetycznej oraz gospodarki substancjami niebezpiecznymi, a także przestrzega wymagań dotyczących ochrony środowiska.

Realizowane w Spółce procesy produkcyjne są zgodne z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT). Do dnia 3 grudnia 2023 r. zostanie opracowany i wdrożony system zarządzania środowiskowego, który będzie zawierał wszystkie cechy i elementy zawarte w BAT 1. Zakład posiada plan zarządzania strumieniem odpadów obejmujący w szczególności: rodzaje odpadów przeznaczonych do spalania, procedury charakterystyki odpadów, procedury poprzedzające ich przyjęcie, procedury przyjęcia odpadów, system ewidencjonowania odpadów, system kierowania odpadów do wyznaczonych miejsc selektywnego magazynowania (BAT 9).

Na instalacji w celu ochrony powietrza prowadzone są następujące działania:

- optymalizacja procesu spalania (BAT 29a, BAT 30a),
- kontrola podawania odpadów (BAT 30b),
- samoczynne usuwanie z komory spalania popiołów podczas ruchu obrotowego do komory odpopielania (BAT 30c),
- chłodzenie spalin za pomocą quenchera (BAT 30d),
- wtrysk suchego sorbentu (sorbentu wapniowego oraz węgla aktywnego) (BAT 25c, 30e),
- stosowanie płuczki spalin (BAT 25d, BAT 27a),
- selektywna redukcja niekatalityczna SNCR (BAT 29c),
- stosowanie filtrów tkaninowych (BAT 25a).

7. Zmienia się punkt XI.3. decyzji i nadaje brzmienie:

XI.3. Monitoring emisji do powietrza

Pomiary wielkości emisji należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego oraz unijnego. Usytuowanie stanowisk pomiarowych do badania stężeń substancji w gazach odlotowych powinno spełniać obowiązujące normy w tym zakresie. Stanowiska pomiarowe winny być na bieżąco utrzymywane w stanie umożliwiającym prawidłowe wykonywanie pomiarów.

XI.3.1. Monitoring emisji substancji do powietrza do dnia 3 grudnia 2023 r.

- a) na emitorze T 5518-1 prowadzone są ciągłe oraz okresowe pomiary emisji do powietrza. Zakres oraz metody referencyjne wykonywania ciągłych i okresowych pomiarów emisji do powietrza z instalacji do termicznego przekształcania odpadów są zgodne z załącznikiem nr 3 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji;
- b) na emitorze E-02 Kociołnia kontenerowa 2,0 Mg pary/h (wytwornica pary opalana olejem opałowym lekkim) prowadzone są okresowe pomiary emisji do powietrza. Ze względu na pracę sezonową źródła w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy, pomiary emisji do powietrza są prowadzone raz w roku w okresie pracy źródła. Zakres oraz metody referencyjne wykonywania okresowych pomiarów emisji do powietrza będą zgodne z załącznikiem nr 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji.

XI.3.2. Monitoring emisji substancji i kluczowych parametrów do powietrza od dnia 4 grudnia 2023 r.

a) monitoring emisji substancji do powietrza z emitora T 5518-1

Zakres substancji objętych pomiarem	Częstotliwość monitoringu
pył ogółem	Pomiar ciągły
tlenki azotu (w przeliczeniu na NO ₂)	
dwutlenek siarki	
tlenek węgla	
chlorowodór	
fluorowodór	
amoniak	
całkowite LZO	
rteć	Pomiar okresowy – sześć razy w ciągu roku (raz na dwa miesiące)
metale i metaloidy (ołów, chrom, miedź, mangan, nikiel, arsen, antymon, wanad, kobalt, kadm, tal)	Pomiar okresowy – raz na 6 miesięcy
PCDD/F (polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i furany)+ dioksynopodobne PCB	
podtlenek azotu	Pomiar okresowy – raz w roku
benzo[a]piren	

b) monitoring kluczowych parametrów w przypadku emisji do powietrza z emitora T 5518-1

Strumień/Lokalizacja	Parametr	Częstotliwość monitoringu
Spaliny ze spalania odpadów odprowadzane emitorem T 5518-1	Prędkość przepływu gazów odlotowych lub ciśnienie dynamiczne gazów odlotowych	Pomiar ciągły
	Zawartość tlenu	
	Temperatura gazów odlotowych w przekroju pomiarowym	
	Ciśnienie statyczne lub bezwzględne gazów odlotowych	
	Wilgotność bezwzględna gazów odlotowych lub stopień zawilżenia gazu – zawartość pary wodnej	
Komora spalania	Temperatura	

- c) na emitorze E-02 Kotłownia kontenerowa 2,0 Mg pary/h (wytwornica pary opalana olejem opałowym lekkim) prowadzone są okresowe pomiary emisji do powietrza. Ze względu na pracę sezonową źródła w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy, pomiary emisji do powietrza są prowadzone raz w roku w okresie pracy źródła. Zakres oraz metody referencyjne wykonywania okresowych pomiarów emisji do powietrza będą zgodne z załącznikiem nr 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji.

XI.3.3. Monitoring emisji do powietrza w warunkach innych niż normalne warunki pracy instalacji prowadzony od dnia 4 grudnia 2023 r.

W ramach BAT 5 należy monitorować emisje zorganizowane do powietrza ze spalarni w warunkach innych niż normalne warunki eksploatacji. Monitorowanie może być przeprowadzone na podstawie bezpośredniego pomiaru emisji (np. zanieczyszczeń monitorowanych w sposób ciągły) lub poprzez monitorowanie parametrów zastępczych, jeżeli ma ono równoważną lub lepszą jakość naukową niż bezpośredni pomiar emisji. Emisje w trakcie rozruchu i wyłączenia, kiedy żadne odpady nie są spalane, w tym emisje PCDD/F, szacuje się na podstawie kampanii pomiarowych przeprowadzanych co trzy lata podczas planowanego rozruchu/wyłączenia.

8. Zmienia się punkt XI.4. decyzji i nadaje brzmienie:

XI.4. Monitoring odpadów

Monitoring w zakresie gospodarki odpadami winien obejmować w szczególności:

- ilościowe i jakościowe ewidencjonowanie odpadów oraz sporządzanie i składanie sprawozdań o wytwarzanych odpadach i gospodarowaniu odpadami,
- monitorowanie sposobów i miejsc magazynowania odpadów poszczególnych rodzajów,
- monitorowanie zawartości niespalonych substancji w żużlach oraz popiołach paleniskowych od dnia 4 grudnia 2023 r. poprzez badanie strat przy prażeniu lub ogólnego węgla organicznego z częstotliwością raz na trzy miesiące (BAT 7),
- monitorowanie dostaw odpadów zgodnie z BAT 11 jako część procedur przyjęcia odpadów, w tym – w zależności od ryzyka stwarzanego przez dostarczane odpady – przedstawione poniżej elementy od dnia 4 grudnia 2023 r.

Rodzaj odpadów	Monitorowanie dostaw odpadów
Odpady niebezpieczne inne niż odpady medyczne	<ul style="list-style-type: none"> • wykrywanie promieniotwórczości, • ważenie dostaw odpadów, • kontrola wzrokowa – w miarę możliwości technicznych, • kontrola i porównanie poszczególnych dostaw odpadów z oświadczeniem wytwórcy odpadów, • pobieranie próbek zawartości: <ul style="list-style-type: none"> – wszystkich cystern oraz przyczep, – odpadów opakowanych (np. w beczkach, zbiornikach IBC lub mniejszych opakowaniach), oraz analiza, <ul style="list-style-type: none"> • parametrów spalania (w tym wartości opałowej i punktu zapłonu), • zgodności odpadów w celu wykrycia możliwych

Rodzaj odpadów	Monitorowanie dostaw odpadów
	niebezpiecznych reakcji po połączeniu odpadów lub ich zmieszaniu przed magazynowaniem (BAT 9f), <ul style="list-style-type: none"> • kluczowych substancji, w tym TZO, halogenów, siarki, metali/metaloidów
Osady ściekowe	<ul style="list-style-type: none"> • ważenie dostaw odpadów, • kontrola wzrokowa – w miarę możliwości technicznych, • okresowe pobieranie próbek i analiza kluczowych właściwości/substancji (np. wartości opałowej, zawartości wody, popiołu i rtęci)
Odpady medyczne	<ul style="list-style-type: none"> • wykrywanie promieniotwórczości, • ważenie dostaw odpadów, • kontrola wzrokowa szczelności opakowania
Pozostałe odpady inne niż niebezpieczne	<ul style="list-style-type: none"> • wykrywanie promieniotwórczości, • ważenie dostaw odpadów, • kontrola wzrokowa, • okresowe pobieranie próbek dostaw odpadów i analiza kluczowych właściwości/substancji (np. wartości opałowej, zawartości halogenów i metali/metaloidów)

9. Po punkcie XI.4. decyzji dodaje się punkt XI.4.1. i nadaje brzmienie:

XI.4.1. Monitoring odpadów niebezpiecznych zawierających TZO

W przypadku spalania odpadów niebezpiecznych zawierających TZO (trwałe zanieczyszczenia organiczne, wymienione w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniającego dyrektywę 79/117/EWG (Dz. U. L 158 Z 30.4.2004, s.4)) w ramach BAT 8 należy określić w terminie do dnia 3 grudnia 2023 r. zawartość TZO w strumieniach wyjściowych (np. w żużlach i popiołach paleniskowych, spalinach) i monitorować po każdej zmianie, która może znacząco wpłynąć na zawartość TZO w strumieniach wyjściowych.

Zawartość TZO w strumieniach wyjściowych określa się na podstawie bezpośrednich pomiarów lub metod pośrednich (np. skumulowaną ilość TZO w popiołach lotnych, suchych pozostałościach z oczyszczania spalin, można określić poprzez monitorowanie zawartości TZO w spalinach przed systemem oczyszczania spalin i po nim) lub na podstawie badań reprezentatywnych danego zespołu urządzeń.

10. Określa się termin dostosowania, eksploatowanej przez ENERIS Proeco Sp. z o.o. instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, zlokalizowanej przy ul. Wojska Polskiego 65 w Bydgoszczy, do wymagań określonych w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów do dnia 3 grudnia 2023 r.

11. Pozostałe ustalenia decyzji Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 16 lipca 2013 r., znak ŚG-IV.7222.9.2013.MC ze zm. pozostawia się bez zmian.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 lipca 2021 r., znak: ŚG-I-P.7222.3.1.2020 Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego wezwał ENERIS Proeco Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 65, 85-825 Bydgoszcz do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 16 lipca 2013 r., znak ŚG-IV.7222.9.2013.MC ze zm. na eksploatację instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, wskazując zakres koniecznych zmian.

Przedmiotowe wezwanie było konsekwencją dokonania na podstawie art. 215 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.) analizy ww. pozwolenia zintegrowanego, w związku z opublikowaniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 3 grudnia 2019 r. decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów dla instalacji wymienionych w pkt 5 ppkt 2 lit. a i lit. b, załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), tj. instalacji do termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę oraz niebezpiecznych o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę.

Odpowiadając na powyższe, ENERIS Proeco Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 65 w Bydgoszczy, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Stanisława Kryszewskiego, w dniu 3 sierpnia 2022 r. wystąpiła do Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z wnioskiem z dnia 2 sierpnia 2022 r., znak: DD/2022/22036/01 o zmianę pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją z dnia 16 lipca 2013 r., znak ŚG-IV.7222.9.2013.MC ze zm.

Organem właściwym do zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego jest marszałek województwa, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska.

Wnioskodawca przedłożył wraz z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego dowód uiszczenia stosownej opłaty skarbowej za wydanie przedmiotowej decyzji oraz złożenie dokumentu udzielającego pełnomocnictwa Panu Stanisławowi Kryszewskiemu do reprezentowania ENERIS Proeco Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 65 w Bydgoszczy w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 215 ust. 8 Prawa ochrony środowiska do przedmiotowego wniosku nie stosuje się przepisów dotyczących opłaty rejestracyjnej określonej w art. 210 ww. ustawy.

Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją tut. Organ wezwał Prowadzącego instalację do uzupełnienia braków formalnych i złożenia wyjaśnień merytorycznych. Strona uzupełniła wniosek w żądanym zakresie.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, stosownie do art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), zawiadomiono Stronę postępowania o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym w przedmiotowej sprawie i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie realizując obowiązek określony w art. 79a ww. ustawy

organ poinformował, że na podstawie zebranych materiałów i dowodów, poziom emisji rtęci do powietrza emitowanej przez instalację do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, nie jest wystarczająco stabilny. Wobec powyższego emisję rtęci do powietrza z instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne eksploatowanej przez Spółkę ENERIS Proeco Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego 65 w Bydgoszczy, należy monitorować w sposób ciągły, w myśl zapisów BAT 4 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r.

Odpowiadając na ww. zawiadomienie, Prowadzący instalacje przedłożył pismem z dnia 7 sierpnia 2023 r. wniosek o odstąpienie od obowiązku monitorowania emisji rtęci w sposób ciągły, podając, że w wyniku gruntowej modernizacji (obejmującej m.in. wymianę całego układu oczyszczania spalin) dotrzymany będzie niski poziom emisji rtęci do powietrza ze spalania odpadów na poziomie $7 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$. Organ przychylił się do żądania Strony w zakresie okresowego monitoringu poziomu rtęci, z częstotliwością – sześć razy w ciągu roku (co dwa miesiące).

Rozpatrując sprawę organ zważył co następuje:

Spółka aby poprawić ogólną efektywność środowiskową zapewni wdrożenie i przestrzeganie systemu zarządzania środowiskowego zawierającego elementy, o których mowa w BAT 1, w terminie do dnia 3 grudnia 2023 r.

Prowadzący instalację posiada wdrożony plan zarządzania strumieniem odpadów, o którym mowa w BAT 9 obejmujący w szczególności: określenie rodzajów odpadów, które można spalić, procedury charakterystyki odpadów poprzedzające ich przyjęcie, procedury przyjęcia odpadów, systemu ewidencjonowania odpadów, systemu kierowania odpadów do wyznaczonych miejsc selektywnego magazynowania. Zastosowanie powyższych działań wpłynie na poprawę ogólnej efektywności środowiskowej spalarni.

W pkt IV.2.1.1. niniejszej decyzji określono sprawność kotłów spalarni (BAT-AEELs), zgodnie z BAT 20.

W ramach najlepszych dostępnych technik na instalacji monitorowane są kluczowe parametry procesu w odniesieniu do emisji substancji do powietrza, wskazane w BAT 3.

W oparciu o wymagania BAT 4 zaktualizowano treść pkt XI.3. Monitoring emisji do powietrza. W ramach BAT 4 należy dodatkowo monitorować w sposób ciągły amoniak (NH_3), a pomiary okresowe prowadzić dla takich substancji jak: N_2O oraz benzo[a]piren z częstotliwością raz w roku oraz PCDD/F i dioksynopodobne PCB z częstotliwością raz na sześć miesięcy.

Monitorowanie emisji zorganizowanej do powietrza ze spalarni odpadów należy wykonywać również w warunkach innych niż normalne warunki eksploatacji, zgodnie z zapisami BAT 5, co uwzględniono w pkt XI.3.3. decyzji.

Zakład nie zajmuje się obróbką żużli i popiołów paleniskowych, wobec tego zapisy konkluzji BAT 10, BAT 23, BAT 24, BAT 26, BAT 34, BAT 35 i BAT 36 nie mają zastosowania. Popioły są odbierane przez uprawniony podmiot zajmujący się ich dalszym unieszkodliwieniem, posiadający stosowne zezwolenie na prowadzenie tego rodzaju działalności. Mając na uwadze powyższe wymagania konkluzji BAT 6 również nie mają zastosowania.

W ramach BAT 19 na instalacji wykorzystywany jest kocioł parowy (odzysknicowy). Para z kotła wykorzystywana jest do celów technologicznych (ogrzewanie zbiorników i rurociągów, woda użytkowa, centralne ogrzewanie), natomiast nadmiar pary przesyłany jest do odbiorców zewnętrznych.

Zastosowane w zakładzie rozwiązania, mające na celu zmniejszenie zawartość niespalonych substancji w żużlach i popiołach paleniskowych oraz ograniczające emisje do powietrza ze spalania odpadów spełniają wymagania BAT 14. W decyzji dodano pkt VI.3.15., w którym określono poziom efektywności środowiskowej dla niespalonych substancji w żużlach i popiołach paleniskowych pochodzących ze spalania odpadów. Od dnia 4 grudnia 2023 r. zgodnie z BAT 7, należy monitorować zawartość straty przy prażeniu albo ogólnego węgla organicznego w żużlach oraz w popiołach paleniskowych z częstotliwością raz na trzy miesiące, co wskazano w pkt XI.4. niniejszej decyzji.

W związku z podawaniem do spalania odpadów niebezpiecznych w ramach BAT 8 należy określić zawartość TZO w strumieniach wyjściowych (np. w żużlach i popiołach, paleniskowych, spalinach, ściekach) w terminie do dnia 3 grudnia 2023 r., a następnie monitorować po każdej zmianie, która może znacząco wpłynąć na zawartość TZO w strumieniach wyjściowych. Powyższe zostało uwzględnione w pkt XI.4.1. decyzji pn. Monitoring odpadów niebezpiecznych zawierających TZO.

Dostawy odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne oraz odpadów medycznych winny być monitorowane, zgodnie z parametrami wskazanymi w BAT 11. W niniejszej decyzji w pkt XI.4. uwzględniono przedmiotowy monitoring.

Stosowane na instalacji rozwiązania mające na celu ograniczyć ryzyko środowiskowe związane z przyjmowaniem, magazynowaniem odpadów w tym magazynowaniem odpadów medycznych i postępowaniem z nimi odpowiadają wymaganiom określonym w BAT 12 oraz BAT 13.

Do dnia 3 grudnia 2023 r. w Spółce zostanie wdrożony system zarządzania środowiskowego (certyfikat ISO 14 000), który będzie zawierał procedury regulacji ustawień spalarni (BAT 15), procedury eksploatacyjne w celu ograniczenia w miarę możliwości liczby rozruchów i włączeń (BAT 16), plan zarządzania w warunkach innych niż normalne warunki użytkowania, zgodnie z wymogami BAT 18.

Stosowane na instalacji rozwiązania mające na celu ograniczyć emisje ze spalarni do powietrza odpowiadają wymaganiom określonym w BAT 17.

Instalacja nie jest źródłem emisji substancji złownych. Odpady mogące powodować emisje złownych substancji przywożone są do instalacji w szczelnie zamkniętych kontenerach, pojemnikach lub beczkach. Podawanie odpadów do spalania nie powoduje uwalniania się emisji substancji złownych (BAT 21).

W pkt IX decyzji pn. Techniczne i organizacyjne metody osiągnięcia wysokiego poziomu środowiska jako całości, zaktualizowano zapisy rozszerzając je o metody ochrony powietrza stosowane na instalacji.

W wyniku pracy instalacji do termicznego przekształcania odpadów, w procesie oczyszczania spalin nie powstają ścieki. Stosowana technika (quencher – pełniący funkcję recyrkulacji odcieku pochodzącego ze skrubera) minimalizuje zużycie wody technologicznej i eliminuje wytwarzanie ścieków przemysłowych.

W pkt VI.1.3.1. decyzji określono dopuszczalną do wprowadzenia do powietrza emisję gazów lub pyłów dla instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i inne niż niebezpieczne od dnia 4 grudnia 2023 r. ustaloną zgodnie z poziomami emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL), wskazanymi w BAT 25, BAT 28, BAT 29, BAT 30 i BAT 31.

Stosowane na instalacji rozwiązania mające na celu ograniczenie emisji zorganizowanej HCl, HF oraz SO₂ do powietrza ze spalania odpadów odpowiadają technikom określonym w BAT 27.

W decyzji określono termin dostosowania instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, zlokalizowanej na terenie Zakładu ENERIS Proeco Sp. z o.o. przy ul. Wojska Polskiego 65 w Bydgoszczy, do wymagań określonych w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów do dnia 3 grudnia 2023 r.

Pozostałe ustalenia cytowanej wyżej decyzji Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 16 lipca 2013 r., znak ŚG-IV.7222.9.2013.MC ze zm., pozostawia się bez zmian.

Uwzględniając powyższe, orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Po uzyskaniu zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania, na żądanie Strony, decyzji zostanie nadana klauzula ostateczności.

z up. Marszałka Województwa

Maria Wiśniewska
Dyrektor
Departamentu Środowiska

Otrzymują:

1. Pan Stanisław Kryszewski, Pełnomocnik ENERIS Proeco Sp. z o.o., Zakład Sozotechniki Sp. z o.o.
ul. Bernardyńska 3
85-029 Bydgoszcz,
- 2., 3. Aa.

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Klimatu i Środowiska (wersja elektroniczna)
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa;
2. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (wersja elektroniczna)
ul. Piotra Skargi 2
85-018 Bydgoszcz.

Za wydanie niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2142 ze zm.).

